

Sygn. akt VU 6208/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant stażysta Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku P. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania P. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 12 sierpnia 2014 r. sygn. 830583/01/SP2

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy P. K. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 23 lipca 2014 roku,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz wnioskodawcy P. K. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

VU 6208/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawcy P. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Od decyzji tej wnioskodawca odwołał się w dniu 8 września 2014 roku, wnosząc o przyznanie żądanego prawa.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. K., urodzony w dniu (...), wystąpił w dniu 26 maja 2014 roku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z wnioskiem o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

(dowód: wniosek k. 1 – w aktach ZUS)

Decyzją z dnia 12 czerwca 2014 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego, powołując się na to, że wnioskodawca nie pobierał co najmniej przez 6 miesięcy zasiłku dla bezrobotnych.

(dowód: decyzja z dnia 12 czerwca 2014 roku k. 55 – w aktach ZUS)

Z ponownym wnioskiem o przyznanie świadczenia przedemerytalnego P. K. wystąpił w dniu 22 lipca 2014 roku. Przy wniosku o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego przedstawił zaświadczenie (...) (...) z dnia 26 czerwca 2014 roku o okresach, w których był zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako bezrobotny oraz o okresach pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

(dowód: wniosek k. 57-60, zaświadczenie k. 61 – w aktach ZUS)

Wnioskodawca legitymuje się do dnia 30 listopada 2013 roku okresem ubezpieczenia w wymiarze łącznie 37 lat i 2 dni.

(okoliczność niesporna)

Od dnia 15 października 2011 roku do dnia 15 kwietnia 2012 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...) w P.. na podstawie umowy na czas określony. Stosunek pracy ustał z upływem okresu, na jaki został zawarty.

(dowód: świadectwo pracy k. 41 – w aktach ZUS)

Od dnia 16 kwietnia 2012 roku do dnia 11 października 2012 roku wnioskodawca był zarejestrowany jako bezrobotny i pobierał zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 24 kwietnia 2012 roku do 11 października 2012.

(dowód: zaświadczenia k. 46, 61 – w aktach ZUS, wyjaśnienie PUP k. 39)

Następnie od dnia 12 października 2012 roku do dnia 15 kwietnia 2013 roku P. K. był ponownie zatrudniony w (...) w P.. na podstawie umowy na czas określony. Stosunek pracy ustał z upływem okresu, na jaki został zawarty.

(dowód: świadectwo pracy k. 42 – w aktach ZUS)

Od dnia 16 kwietnia 2013 roku do dnia 31 maja 2013 roku wnioskodawca był zarejestrowany jako bezrobotny i pobierał w tym okresie zasiłek dla bezrobotnych.

(dowód: zaświadczenia k. 46, 61 – w aktach ZUS, wyjaśnienie PUP k. 39)

W dniu 1 czerwca 2013 roku P. K. wnioskodawca podjął zatrudnienie w G. (...) w T., którego właścicielem jest S. K.. Stosunek pracy ustał z dniem 30 listopada 2013 roku z powodu likwidacji stanowiska pracy.

(dowód: świadectwo pracy k. 43 – w aktach ZUS)

Po ustaniu powyższego zatrudnienia od 9 grudnia 2013 roku wnioskodawca jest zarejestrowany jako bezrobotny. Pobierał zasiłek dla bezrobotnych do dnia 5 maja 2014 roku.

(dowód: zaświadczenia k. 46, 61 – w aktach ZUS, wyjaśnienie PUP k. 39)

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 170), zwanej dalej ustawą, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy

niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Przepis art. 2 ust. 3 stanowi, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Natomiast w ust. 5 art. 2 postanowiono, że do okresu 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 3, wlicza się:

1) okresy, za które, zgodnie z art. 75 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia, prawo do zasiłku dla bezrobotnych nie przysługiwało;

2) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych podjętego w tym okresie; w przypadku gdy zatrudnienie lub inna praca zarobkowa ustanie po upływie 180-dniowego okresu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje, jeżeli wniosek o przyznanie tego świadczenia zostanie złożony w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia ustania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego, uznając, że nie spełnia on przesłanki z art. 2 ust. 3 ustawy, to jest, że nie pobierał przez co najmniej 180 dni zasiłku dla bezrobotnych. Spełnienie przez wnioskodawcę pozostałych przesłanek nie było przedmiotem sporu. Niesporne są mianowicie przesłanki:

- posiadania odpowiedniego stażu pracy (wnioskodawca wykazał staż w ilości co najmniej 35 lat),

- wieku (wnioskodawca ukończył 60 lat),

- rozwiązania stosunku pracy trwającego co najmniej 6 miesięcy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (zatrudnienie w G. (...) w T.),

- zarejestrowania jako bezrobotnego,

- oraz złożenia przez wnioskodawcę wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (zaświadczenie wydano w dniu 26 czerwca 2014 roku, wniosek o świadczenie złożony został w dniu 22 lipca 2014 roku).

Ustalając okres pobierania przez wnioskodawcę zasiłku dla bezrobotnych organ rentowy uwzględnił wyłącznie okres pobierania tego zasiłku po ustaniu zatrudnienia w G. (...) w T.. Tymczasem do okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych od dnia 9 grudnia 2013 roku do dnia 5 maja 2014 roku należy doliczyć także okres jego wcześniejszego pobierania.

Wykładnia art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych powinna bowiem uwzględniać regulację dotyczącą nabycia prawa zasiłku dla bezrobotnych. Kwestie te regulowane są w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji

zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i z art. 73 ust. 1 wynika, że okresy pobierania zasiłku są limitowane. Z kolei zgodnie z art. 73 ust. 5 ustawy o promocji zatrudnienia, bezrobotny, który utracił ten status na okres krótszy niż 365 dni, między innymi z powodu podjęcia zatrudnienia, zachowuje prawo do zasiłku na okres skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego. Z powyższego wynika, że 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie musi trwać nieprzerwanie, gdyż tego nie warunkuje przepis art. 2 ust. 3 omawianej ustawy. Z literalnej treści powyższego unormowania wynika, że warunkiem uprawniającym do uzyskania świadczenia przedemerytalnego jest pobieranie zasiłku dla bezrobotnych przez okres, co najmniej 6 miesięcy, a ustawodawca nie sprecyzował kolejnego wymagania, że ten 6-miesięczny okres nieprzerwanego pobierania zasiłku dla bezrobotnych powinien przypadać po rozwiązaniu ostatniego stosunku pracy. Powyższą interpretację art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych potwierdził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt I UK 559/12, której teza brzmi: Okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonego w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 170) nie musi przypadać bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1 tej ustawy.

Wnioskodawca został zarejestrowany jako bezrobotny w dniu 16 kwietnia 2012 roku. I z tym dniem, jak wynika także z wyjaśnień Powiatowego Urzędu Pracy z dnia 28 kwietnia 2015 roku, nabył prawo do zasiłku dla bezrobotnych na okres 12 miesięcy, to jest od dnia 24 kwietnia 2012 roku do dnia 23 kwietnia 2013 roku. Z dniem 12 października 2012 roku podjął jednak zatrudnienie, a więc utracił status osoby bezrobotnej. Po ustaniu zatrudnienia, w dniu 16 kwietnia 2013 roku wnioskodawca został ponownie zarejestrowany jako bezrobotny z prawem do zasiłku, z tym, że na okres uzupełniający, to jest na okres 194 dni (od dnia 16 kwietnia 2013 roku do dnia 26 października 2013 roku). Od dnia 1 czerwca 2013 roku wnioskodawca podjął kolejne zatrudnienie i po jego ustaniu, od dnia 9 grudnia 2013 roku stał się znowu osobą o statusie bezrobotnego z prawem do zasiłku na okres uzupełniający o 148 dni. Organ rentowy niezgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych do okresu pobierania przez wnioskodawcę zasiłku dla bezrobotnych uwzględnia wyłącznie ten ostatni 148-dniowy okres. Do okresu powyższego należy bowiem wliczyć także ww. poprzednie okresy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, a to powoduje, iż wnioskodawca spełnia przesłankę pobierania zasiłku przez co najmniej 6 miesięcy.

Prawo do świadczenia przedemerytalnego należało wnioskodawcy przyznać, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy, od dnia następnego po dniu złożenia wniosku.

Na marginesie wskazać należy, że skoro wnioskodawca złożył ponowny wniosek o świadczenie przedemerytalne w terminie 30 dni od wystawienia mu przez (...) (...) zaświadczenia o okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych, co miało miejsce w dniu 26 czerwca 2014 roku, to nie było podstaw do stosowania w niniejszej sprawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm) w związku z art. 11 pkt 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Przepis ten miałby zastosowanie wówczas, gdyby wnioskodawca takiego zaświadczenia nie złożył, powołując się wyłącznie na dokumentację złożoną przy pierwszym wniosku o świadczenie przedemerytalne i błędne rozpoznanie sprawy przez organ rentowy. Wówczas to podstawą weryfikacji kolejnego wniosku byłby art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2012 roku, I UK 213/12)

Z powyższych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzeczono jak w punkcie „1” sentencji.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie obowiązku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego znajduje uzasadnienie w treści art. 98 k.p.c. oraz przepisów § 11 ust. 2 w zw. § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 490).